

Al entorn de Catalunya

Si per la gent catalana's tingués de la política el concepte purament negatiu del comitè per el comitè i l'agitació pública per la sola agitació, faria ja molt temps que Catalunya podria gloriarse no de una simple autonomia en lo peculiar seu, sino de una absoluta preponderancia dintre de la unitat política espanyola.

Directament unes vegades, i altres per contra cop, es lo cert que la política general gira al entorn de Catalunya, o's desenrotlla amb tendència a donarli satisfacció; i qui no sap ferho, no pot, no obstant prescindir de ella, sino que no acertant a captivarli l'ànim, procura indignar el dels catalans. Com s'ha dit ja, avui en dia pot governarse amb Catalunya o contra Catalunya, pero no prescindint de ella.

Aquest fenomen se concreta i personifica en dos polítics que tenint son principal camp de actuació en la regió nostra, tenen en la política espanyola notabilíssim relleu. En Cambó i en Lerroux. Discurs o frase que ells pronuncian, es causa de mil comentaris entre els polítics de totes categories, i en tota la premsa d'Espanya.

Está clar que les condicions personals de abdós capdevaners, son ja una raó per a que aixís succeeasca. Mes la causa verdadera dimana de la representació que l'un i l'altre tenen de dos partits catalans numerosíssims, amb base de opinió, com no la té cap altre partit.

Fins quan parlan públicament de coses de ordre local, pren la seva paraula aires de norma dictada ex cátedra per la ciutat i per tota la órbita espanyola.

Pronuncia en Cambó un discurs sobre eleccions municipals i la política-general tracta d'esbrinarne tot el contingut i la orientació que per a la política entranya.

Al possessionarse del càrrec de president de l'Assamblea municipal del seu partit, parla en Lerroux, i lo que sembla problema local, i encare de ordre interior del partit, adopta el caràcter de nota del dia en la política espanyola.

Vegis per on resultava que fins els elements que un dia foren llensats sobre Catalunya per a desfer el regionalisme, contribuïxen, per plena voluntat o per l'impuls de les realitats, molt superiors sempre als designis humans, a donar mes ample perfil i mes persistent manifestació a la substantivitat de Catalunya.

També aquí la destal que havia de tallar l'arbre del sàndal, s'aromatiza de la flaire autonomista.

Tota aqueixa importància decisiva de la que com catalans ens interessa, dintre de la mes ample esfera dels afers que com espanyols ens afecten també, seria un bell motiu de joia per a nosaltres si'ns contentéssim de lo purament extern de la política, si avant-possessim el burgit de la política a la idea de treballar seriament per el país.

Avuy si hem de donar crèdit a les últimes paraules del capitost radical, no vol majorías a ultransa, sino una minoría fiscalisadora i coloboradora en el govern municipal de Barcelona; no vol so-

metrers a les imposicions dels captadors de distincions i empleus, ni vol deixar en mans irresponsables la direcció de un partit que personifica.

Santa paraula si es sincera i's compleix.

Peró hi ha encare en l'últim discurs de 'n Lerroux un altre aspecte que haurá satisfet molt poc als enemics de Barcelona i encare menys a n'els que desde mil kilòmetres de distancia predican la revolució, pero no para mi casa. Per els que son revolucionaris a condició de que'ls deixin estar tranquils a 'n ells i de que l'incendi i la sancplanin sobre Barcelona, es poc agradable la última nota d'en Lerroux.

Ha dit que Barcelona no será la *Cenicienta*, i mai intentarà sobressaltarla amb la perturbació, mentres desde fora contemplin placidament la revolta.

Sola, mai; amb totes, sempre complirà Barcelona el seu paper en la revolució, ha dit.

Hem de suposar que 'ls poders públics ja cuidarán de evitarla. No es are aquest el punt.

Lo interessant es que, potser per a fer una bella frase que li salvés un moment difícil, en Lerroux sembla renunciar a la idea de aquest latent cantonalisme revolucionari, que ha mantigut intranquila a Catalunya durant molts anys, i que tan grat semblava a molts revolucionaris forasters que no volen passar de la categoria de pressumes, i també a molts anti-regionalistes, encantats de que la revolució se regionalisés concretantse i perpetuantse a Catalunya.

Festes Constantinianes

Són en gran número els carnets que diariment se despatxen al local de l'Academia pera les festes que está preparant, havent-se inscrit molts desde la última llista publicada la semana prop-passada.

Ha quedat terminat el repartiment de Alocucions del senyor Bisbe de Vich, juntament amb les cartes que l'Academia de la Joventut Católica ha remés a totes les Associacions de Catalunya. S'han rebut ja adhesions d'alguna de elles. La Junta organitzadora suplica de les associacions que no haguessin rebut dits documents se serveixin donar l'oportú avís per a enviar-les-hi lo més aviat possible.

Ens comunica la comissió de Ripoll, que amb motiu de celebrar-se a dita vila la gran festa de Fé, les autoritats, d'acord amb els veïns, han disposat que'l mercat que devía celebrar-se el dit dia 27 tingui lloc el divendres dia 25, festivitat de Sant Jaume.

Una brigada municipal de dita vila ha comensat els treballs d'arreglo del claustre i el montatge de l'enfustat que deu ocupar l'Orfeo Catalá.

Crónica de la Comarca

Mollet

Segons els preparatius que's notan, enguany tindrem una festa major de primera, la que podríem calificar de «pau y germanor.» Es clar que no falta

la nota discordant, mes aquesta ja era prevista i no ha causat estranyesa. En certa gent la passió pot mes que la reflexió.

Units els joves del Ateneu i els de La Aliança, organitzan una sola i esplendorosa festa, amb l'honorable i filantrópico proposit de destinar tot el metálic sobrant a la Beneficencia de Mollet. Tant enlairades mirés no poden capirlas certs cervells i menos desde'l moment que'n la idea s'hi endevina la ma certera de nostre Ajuntament.

Endavant i fora que totes les innovacions profitoses tart o d'hora serán gaudides.

La societat «La Unión Familiar» que fa ranxo apart, també prepara la seva festa ben democrática i lliure de clericalismes.

==Camisería Puig. Pelayo, 32, Barcelona. Especialitat en Camises a mida.

Granollers

Per alguns elements regionalistes de nostra vila, en reunió celebrada el dijous passat, s'acordá la constitució d'una agrupació regionalista baix el nom de Lliga Regionalista de Granollers.

Després de llegit i aprobat el projecte d'estatuts per els que deurá regirse la nova entitat, se passá al nomenament de la Junta directiva de la mateix, quedant aquesta constituída en la forma següent.

President: Josep Coma.—Vis-president: Jaume Serra i Dachs.—Tresorer: Antón Mayol.—Secretari: Josep Parera.—Vis-secretari: Francesc Coma.—Vocal primer: Jaume Maspons.—Vocal segon: Miquel Parera.—Vocal tercer: Enric Puchades.

==ELIXIR CALLOL.—Cura la Anemia.

Ja s'ha tornat a enredar l'assumpte de les aigües i concretament no sabem a qui donarne la culpa, si al senyor Serra Guardia o a les comissions que presentaren el dictamen que s'aprobá en la sessió de la penúltima setmana. Si les condicions amb que s'aprobá'l dictamen eran ja convingudes amb el senyor Serra ¿com es qu'are aquest senyor torná enrera? Si no eren convingudes amb ell ¿com se presentá un dictamen sens saber si l'interessat hi estava conforme? Si no es cap d'aquestos estréms i fos que l'Ajuntament no está conforme are amb lo convingut avants, quina falta de serietat en nostre Ajuntament representaria. En fi com mes vá menos ho enteném; per forsa hi ha d'haver o lleugeresa o falta de serietat, en una o altre de les parts, o en el senyor Serra o en l'Ajuntament.

La falta d'espai no'ns permet avuy enfondir mes l'assumpte, que com creíem de capdal importancia per a Granollers, tractarém amb mes deteniment en el próxim número. Are sols encomaném a les comissions que hi han d'entendre, que l'estudiin be, concretin tots el extréms i lliguin tots els caps, en be de la població.

En el «Cassino» ja's preparen per la festa major; sabem que tenen contractada l'orquestra *Unió Filarmónica*, de Barcelona, que dirigeix el conegut mestre senyor Torelló i que compte amb 16 professors de reconegut mérit.

==Camisería Puig. Pelayo, 32, Barcelona. Inmens assortit en corbates.

